

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 13.06.1977, sp. zn. 1 Tz 29/77, ECLI:CZ:NS:1977:1.TZ.29.1977.1

Číslo: 18/1978

Právní věta: Doznání obviněného jako podmínka pro vydání trestního příkazu musí být takové, že samosoudce při zhodnocení výsledků předsoudního řízení nebude mít důvod pochybovat o jeho pravdivosti. Po obsahové stránce se musí doznání vztahovat na celý skutek. Jsou-li rozpory mezi výpovědí obviněného a dalšími důkazy, i když jen v otázce rozsahu způsobené škody, lze tyto rozpory odstranit jen projednáním věci v hlavním líčení.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 13.06.1977

Spisová značka: 1 Tz 29/77

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Trestní příkaz

Předpisy: 141/1961 Sb. § 314e odst. 1 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 18/1978 sb. rozh.

Doznání obviněného jako podmínka pro vydání trestního příkazu musí být takové, že samosoudce při zhodnocení výsledků předsoudního řízení nebude mít důvod pochybovat o jeho pravdivosti. Po obsahové stránce se musí doznání vztahovat na celý skutek. Jsou-li rozpory mezi výpovědí obviněného a dalšími důkazy, i když jen v otázce rozsahu způsobené škody, lze tyto rozpory odstranit jen projednáním věci v hlavním líčení.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 13. 6. 1977 sp. zn. [1 Tz 29/77.](#))

Nejvyšší soud ČSR vyslovil, že trestním příkazem okresního soudu v Příbrami ze dne 30. 12. 1976 sp. zn. 1 T 341/76, jímž byl obviněný V. B. uznán vinným přečinem proti majetku v socialistickém a v osobním vlastnictví podle § 3 odst. 2 zák. č. 150/1969 Sb. a uložen mu peněžitý trest ve výši 500 Kčs, ev. pro případ, že by výkon tohoto trestu mohl být zmařen, náhradní trest odnětí svobody na 14 dní a v řízení, které tomuto trestnímu příkazu předcházelo, byl porušen zákon v ustanovení § 3 odst. 2 zák. č. 150/1969 Sb. a § 314e odst. 1 písm. a) tr. ř. ve prospěch obviněného. Dále tento trestní příkaz zrušil a okresnímu prokurátorovi v Příbrami přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal

a rozhodl.

Z odůvodnění:

Trestním příkazem okresního soudu v Příbrami ze dne 30. 12. 1976 sp. zn. 1 T 341/76 byl obviněný V. B. uznán vinným přečinem proti majetku v socialistickém vlastnictví podle § 3 odst. 2 zák. č. 150/1969 Sb., jehož se dopustil tím, že dne 5. 11. 1976 v Obecnici, okres Příbram, kde pracoval na stavbě vodovodu, souhlasil s tím, aby R. P. si vzal pro svou potřebu 6 kusů litinových rour v ceně 2214 Kčs, aniž byl oprávněn disponovat s tímto materiálem z majetku MNV Obecnice, a neučinil ani žádné opatření za tím účelem, aby R. P. roury MNV Obecnice zaplatil. Za to mu byl podle § 3 odst. 2 zák. č. 150/1969 Sb., s použitím § 53 odst. 2 tr. zák. uložen peněžitý trest ve výši 500 Kčs a podle § 54 odst. 3 tr. zák. pro případ, že by výkon tohoto trestu mohl být zmařen, náhradní trest odnětí svobody na 14 dní. Trestní příkaz nabyt právní moci dne 13. 1. 1977.

Proti tomuto trestnímu příkazu podal ministr spravedlnosti ČSR stížnost pro porušení zákona. Namítl, že skutečnosti vyplývající z důkazů shromážděných ve spise nebyly po právní stránce náležitě zjištěny a posouzeny. Z výpovědi obviněného vyplývá, že bez jakéhokoli dispozičního oprávnění dal R. P. z rour zakoupených MNV Obecnice na výstavbu vodovodu v obci 6 kusů. R. P. přitom informoval, že koupí tohoto materiálu projedná sám na MNV, jeho hodnotu zaplatí a dodatečně mu také R. P. tuto částku nahradí, ale s nikým na národním výboru v tomto směru nejednal. Již z toho vyplývá, že jednání obviněného nebylo možno kvalifikovat jako přečin proti majetku v socialistickém vlastnictví podle § 3 odst. 2 zák. č. 150/1969 Sb. Za tohoto stavu nebyly dány ani podmínky k vydání trestního příkazu podle § 314e odst. 1 písm. a) tr. ř. Ministr spravedlnosti ČSR proto navrhl vyslovit porušení zákona v ustanovení § 2 odst. 5, 6 a § 314e odst. 1 písm. a) tr. ř., napadený trestní příkaz zrušit a dále postupovat podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř. správnost napadeného trestního příkazu, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že zákon byl porušen.

Přečinu proti majetku v socialistickém vlastnictví podle § 3 odst. 2 zák. č. 150/1969 Sb. se dopustí ten, kdo z nedbalosti způsobem svědčícím o neodpovědném postoji k socialistickému vlastnictví způsobí na takovém majetku škodu nepřevyšující 5000 Kčs.

Naplnění znaků tohoto přečinu předpokládá zavinění z nedbalostí ať vědomé (§ 5 písm. a) tr. zák.), či nevědomé (§ 5 písm. b) tr. zák.). V každém případě tedy jednání, jemuž chybí složka vůle potud, že pachatel ani nechce způsobit následek, ani není srozuměn s tím, že jej způsobí.

O takovou formu zavinění však v posuzovaném případě nešlo. Z důkazů obsažených ve spise, zejména z výpovědi obviněného vyplývá, že obviněný V. B., který na instalaci vodovodu brigádnicky pracoval, věděl, že roury uložené podél trasy budoucího vodovodního vedení, jsou majetkem MNV a k jakému účelu mají sloužit. Přesto, že sám neměl žádné právo s tímto materiálem disponovat, zmocnil se 6 kusů rour, které přenechal svému známému R. P. Toho nepravdivě informoval, že má s národním výborem projednanou koupí rour, a jakmile mu bude oznámena cena, sdělí ji R. P., který mu je zaplatí a on peníze předá. Ze svědectví funkcionáře MNV v Obecnici Š. N. je patrné, že obviněný o odprodej rour nežádal, a to nejen předtím, a tedy nemohla být stanovena jejich cena, nehledě k tomu, že MNV by na prodej se zřetelem k nedostatkovému charakteru tohoto materiálu ani nepřistoupil.

Tyto skutečnosti svědčí o tom, že jednání obviněného ve vztahu k následku, tedy způsobení škody na majetku v socialistickém vlastnictví, bylo úmyslné ve smyslu § 4 písm. a) tr. zák., což je pak charakteristické pro zcela jinou skutkovou podstatu (§ 132 tr. zák., § 3 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb.).

Za této situace vzhledem k hodnotě odcizených rour, k ceně 2214 Kčs, jak ji lze zjistit ze právy MNV Obecnice, bylo dáno důvodné podezření ze spáchání trestného činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák. Potom nebyl ani důvod k takovému procesnímu postupu, který byl ve věci zvolen, ale po přípravném řízení, které bylo provedeno v souladu se zákonem formou vyhledávání, měla být podána okresním prokurátorem obžaloba pro uvedený trestný čin a nikoliv návrh na potrestání, jak se stalo.

Ani v případě, kdyby bylo prokázáno, že se obviněný dopustil toliko přečinu, nebyly splněny předpoklady pro vydání trestního příkazu obsažené v ustanovení § 314e odst. 1 písm. a) tr. ř. Doznání obviněného jako podmínky pro vydání trestního příkazu musí být totiž takové, že samosoudce při zhodnocení výsledků předsoudního řízení postupem podle § 2 odst. 6 tr. ř. nebude mít důvod pochybovat o pravdivosti tohoto doznání. Po obsahové stránce musí se doznání obviněného vztahovat na celý skutek. Pokud existují rozpory mezi výpovědí obviněného a důkazy dalšími, třebaže jen v otázce rozsahu způsobené škody, nelze dojít ke správnému a přesvědčivému rozhodnutí jinak než projednání věci v hlavním líčení.

V daném případě obviněný sice doznal, že s materiálem disponoval, fakticky se jej zmocnil a následně převedl na další osobu. Hájil se však tvrzením, že šlo o 6 kusů rour prasklých, zbylých po provedené akci, což je v rozporu s výpovědí předsedy MNV Š. N. Tento svědek uvedl, že roury byly odcizeny ze skládky tohoto materiálu, nešlo o nějaký zbytek, ale o celkové množství 16 kusů, které bylo určeno pro dokončení vodovodu, všechny roury byly zakoupeny jako bezvadné a ani 6 odcizených, které byly dodatečně vráceny R. P., nebylo poškozeno. Jedině při jednání před soudem byl předpoklad pro odstranění těchto rozporů, nejenom konfrontací těchto důkazů navzájem, ale i výslechem R. P. jako svědka, a proto neměl být vydáván trestní příkaz.